

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Dedicatio Et Oblatio Operis. Sanctissimis & gloriosissimis Ordinum
variorum Fundatoribus ac Patriarchis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

DEDICATIO ET OBLATIO OPERIS.

Sanctissimis & gloriosissimis Ordinum vario-
rum Fundatoribus ac Patriarchis.

Dedicant alii, Patriarchæ gloriosissimi, lucubrationes suas, Summis Pontificibus, Archiepiscopis, & Ecclesiarum Præsulibus: alii Maximis Imperatoribus, Regibus, Principibus, præcipuisve suis Mæcenatibus; ut sub horum umbra & protectione, opera illorum lucem publicam aspiciant. Nos verò quibusnam aliis, Exhortatiunculae hæc inscriberemus, quàm vobis, Ordinum celebriorum Fundatores sanctissimi; quorum documentis & acroamatibus, exemplis, facinoribusque heroicis, Exhortationes præsentis, plurimis in locis illustravimus? Apud quorum spirituales filios ac filias iisdem fructum facere, perfectionis studium promovere; Deique gloriam amplificare avemus? Quorum proinde patrocinio ac favore, nos unice indigere conspicimus? Præter alias tum communes tum privatas rationes, quas mox insinuabimus. Quare

I. Auspicamur à vobis Sancti, Elia & Elisæ, Prophetæ Domini, signis & prodiis clarissimi; quos tanquam Patriarchas, antiquissima

EPISTOLA

quissima veneratur Carmelitana familia; cujus alumnos, Clemens VIII. Pontifex maximus, in diplomate anno 1600. dato, *Sanctorum Prophetarum Elie & Elisei, aiorumque Sanctorum heredes & vestigiis insistentes*, pronuntiat Vestro sub patrocinio ac tutela, Ordo hic, fulgentissima Sanctorum protulit sidera; in quibus ante alios emicant S. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus, S. Spiridion Cypri Episcopus, S. Hilarion, Sancti Anastasius, Gerardus, Thomas, Petrus, Angelus, Brocardus, Serapion, Avertanus, Albertus, Bertholdus, alter Albertus & Cyrillus, B. Simon Stock & S. Andreas Corsinus, cujus aram marmoream, novam Sancti corpus incorruptum, continentem vidimus; Atque ex Virginibus, Sanctæ Eugenia, Euphrasia, Euphrosyna, & amore divino flagrantissima S. Maria Magdalena de Pazzis, cujus corpus etiamnum integrum & incorruptum, faciémque viventi similem, Florentiæ, non absque solatio conspeximus, in templo Parthenonis celeberrimi, nonaginta Prænobilium Virginum, hodie dum Societatis nostræ Patribus, & Exhortatoribus domesticis, & conscientiæ arbitris extraordinariis, ex ejusdem Virginis Sanctæ, jussione, utentium; quæ & insigni, in rapto, visione, de gloria B. Aloysii nostri, recreata fuit. Quidni igitur vobis Prophetæ sancti, totque affectis sanctis inclyti, tenuem opellam hanc, ad sanctimoniæ & perfectionis studium collimantem, ac vestra quoque dicta & facta recensentem; quàm demississimè dedicemus & consecremus?

II. Deinde ad Te progredimur, magne Ecclesiæ Doctor & Doctorum aquila Augustine; cujus doctrinæ luce, & sententiarum pondere, allata à nobis in Exhortationibus, rationum momenta, creberrimè stabilivimus. Tu Ordinum duorum, scilicet Canonicorum Regularium, & Eremitarum, auream conscripsisti regulam; quam postmodum ultra quadraginta alii Ordines amplexi sunt: Nimirum Ordo Equitum Melitensium, Ordo Præmonstratensium, Ordo S. Trinitatis, Ordo S. Mariæ de Mercede, Ordo S. Dominici, Ordo S. Hieronymi, Ordo Servorum Mariæ, Ordo Jesuatorum, Ordo Ministrantium infirmis, Ordo Clericorum Minorum &c. Quod verò ex illis viri sanctimoniæ & doctrinæ illustres, vestigia tua legentes, regulæque tuæ ductum sequentes progerminarint, quis enumeret? Sanè ex solo Canonicorum Regularium Ordine 54. Romanos Pontifices, 567. Cardinales, 16200. Beatos

D E D I C A T O R I A .

Beatos produisse, & amplius quingentis annis Ecclesiam Romanam rexisse, testatur Ticinensis in Propugnaculo Ordinis Canonici p. 2. Hist. c. 1. 2. 3. &c. Breve elogium, sed prolixum ingentis encomii suffragium. Quid de Ordine Eremitarum tuorum dicam, qui, præter alios sanctos quàm plurimos, S. Thomam de Villa Nova & S. Nicolaum Tolentinatem produxit; assiduis quasi miraculis celeberrimum; dum ejus brachia in impendentibus claudibus, sanguinem diversis in locis copiosè effundunt; quemadmodum eadem sanguine tincta, & lintea plura cruenta, non sine admiratione, Tolentini vidimus. Et prout ante septennium ab Eminentissimo Domino PAULUCCIO, tunc ad tractum Rheni Nuntio Apostolico & Tolentini Episcopo, nunc S. R. E. Cardinale, scripto accepimus: *Obiit hic sanctus Anno 1305 & anno à die obiit's quadragesimo brachia à corpore abscissa sunt, non sine sanguinis effusione copiosa: post hanc prima copit à brachio dextro Anno 1510. deinde 1594. 1610. 1612. 1656. 1676. A brachio sinistro Anno 1641. 1645. 1669 1671. sexies. 1676. bis.* Atque novissimè, ut intelleximus, anno proximè elapso. Sempèrque præfagium hoc, bellum, contagio, rebellio, terramotus, aliæve clades subsecuta fuit: ut hodie dum experitur Italia. Jure igitur & tibi, Doctor Sancte & Sanctorum parens fœcunde, laborem nostrum, regularum explanationi impensum, doctrinæ tuæ radiis illustratum, humillimè consecramus.

III. Nec prætereundus es, in Dedicatione nostra, Basili Magne, orientis lumen fulgidissimum: tu enim quoque regulam peculiararem, tum breviorè, tum fusiùs disputatam, alumais tuis contexuisti; quarum doctrina, in hujus opusculi lucubratione, non semel deservit. Ad hæc, Religio tua antiquissima, in Græcia primum, deinde in Italia, Russia, ac Lithuania amplissimè propagata, legibusque tuis stabilita fuit. Tu enim (ut scribit de te S. Gregorius Nazianzenus, Orat. in laud. Basilii) quo non tibi duntaxat; verùm etiam aliis proficeres, primus cœnobita excogitasti, ritumque illum Monachorum antiquorum (id est, te antiquiorum, velut ipsemet de Ægypto, Palaestina & Mesopotamia refert. Epist. 63) Atque agrestem, ad ordinem ac formulam religioni propiorè redegisti; qui deinde Religiosis secuturis, nobis præsertim vitam activam cum

cum

EPISTOLA

cum contemplativa copulantibus, facem prætulit. An non igitur & tibi, Doctor sancte, has paginas, jure consecraras cupimus?

IV. Tibi verò S. Benedicte Patriarcha gloriosissime, Libellum hunc variis de causis offerimus ac devovemus: Nam quemadmodum 1. Oriens Basilium, ita Occidente, vitæ Religiosæ propagatorem agnoscit. Et ut S. Gregorius scribit L. 2. Dial. c. 8. *Omnium Religiosorum in Occidente Patriarcham*, Conscripta enim est à te regula peculiaris (quam idem S. Gregorius L. 2. Dial. c. 36. *Discretionem præcipuam, sermone luculentam nuncupat*) quæ nobis quoque in Exhortationibus hæc concinnandis subsidio fuit. 2. Ordo tuus magno Ecclesiæ Dei emolumento, ubique terrarum, extitit; dum ab Anno 520. per te in Italia, per S. Maurum in Gallia, per S. Placidum in Sicilia, mirificè propagari cœpit; postmodum in Germania & alibi ad stuporem auctus: ut enim recenset Trithemius L. 1. de Viris Illust. c. 2. suo ævo (Anno ciciter 1480.) in sola Provincia Moguntina 127. Abbatia extiterit: addeque fuisse tempus, quo in Orbe universo 15000. Abbatiarum præter Præposituras, aliæque minora Cœnobia, & Mōnialium Monasteria numerarentur. 3. Ordo tuus quot viros sanctitate & eruditione, dignitatēque illustres protulit? Teste Trithemio Summos Pontifices 24. teste Genebrardo 28. Cardinales. 200. Archi-Episcopos. 1600. Episcopos. 4000. Abbates aliosque Scriptores eruditione & libris scriptis claros 15700. Imperatores numeravit 3. Imperatrices 11. Maximos & strenuos Reges 22. Reginas 41. Principes viros ac fœminas innumeros; Sanctorum Albo inscriptos 55700. Ut narrat Balduinus in Præfat. ad Reg. S. Bened. Arnoldus Wion in ligno vitæ & Trithemius L. 1. c. 55. L. 2. c. 21. 3. Celebrissimi Ordinis tui, præter alias complures, propago est Cluniacensis Congregatio, sub Odone Abbate Cluniacensi Anno 953. fundata. Et Camaldulensis à S. Romualdo circa annum 1000. excitata. Nec non Cisterciensis à S. Roberto circa annum 1098. inchoata; atque à S. Bernardo illustrata & propagata. 4. S. Ignatius in monte Casinate, vitæ & sepulturâ tuâ nobilitato, animam Hozii, unius è Sociis suis defuncti, clarissimâ luce circumfusam in cœlum ferri vidit, Ribad. L. 2. vitæ c. 12. Quemadmodum tu in eodem loco, Germani Capuani Episcopi animam in sphaera ignea in cœlum deferri conspexisti, S. Gregor. L. 2. Dial. c. 35.

Nunquid

DEDICATORIA.

Nunquid igitur tibi Patriarcha sanctissime, tot Sanctorum & illustrium viroorum, Ordinumque Authori, exiguas regulæ nostræ expositiones, æquissimo jure, titulisque multiplicibus, devovemus?

V. Ulterius, rationes variæ suppetunt, cur & tibi Codicem hunc dicatum, oblatumque cupiamus, S. Bruno, Carthusiensis familiæ, Societati nostræ, peculiari amicitia & charitatis vinculo adstrictæ, Fundator meritissime. Nam 1. Ordo tuus sanctus, qui Deo semper eordi fuit, & in exordio, inter tempestates fluctuans, sub Virginis Deiparæ protectione, usque in hodiernum diem securè delituit; aliisque *Claustralibus, à primævo Instituto desolentibus*, ut ait S. Antoninus p. 2. Hist. tit. 13. *in suo vigore ac flore perseveravit*; plurimosque sanctitate conspicuos, tum Generales tum alios, produxit; nobis virtutum exemplis prælucentes. 2. Ordo tuus Societati nostræ, recenter natæ, singularia benevolentia signa exhibuit, atque in necessitatibus persæpe succurrit; ut literæ gratiarum actoria manu propriâ S. Ignatii exarata, & in Carthusia Colonienâ piè asservata, testantur. 3. Ordinem tuum tanti fecit idem Sanctus Parens noster Ignatius, ut, antequam Societatem JESU, à se fundandam, Deo revelante cognovisset; eundem ingredi & amplecti statuerit. Et postmodum, Societate jam fundatâ, sanxerit; ne ulli unquam, post vota emissa liceat transire ad alium Ordinem, præterquam, Carthusensium; nisi de expressâ Præpositi Generalis, aut Societatis licentiâ: quod etiam impetrato à Paulo III Pontifice, diplomate stabilivit. Lancicius Opuf. 1. c. 19. Ex quibus liquet, pluribus ad te venerandum titulis, nos obligari.

VI. Sedecim annis post S. Brunonis ordinem; cœpit S. Ordo Cisterciensis, circa annum Domini 1098. à te S. Roberte inchoatus, & à te S. Bernarde Doctor Mellifue plurimum propagatus atque illustratus, Alberco & Stephano viris sanctitate claris, & sibi in dignitate Abbatiali succedentibus, vobis strenuè cooperantibus. Hic Ordo vester ab eo tempore constanter in Ecclesia Dei floruit, eamque viris sanctimoniam vitam præclarissimis replevit: ut meritò à Gregorio XI, Pontifice Maximo hoc encomium retulerit: *Cisterciensis Ordo divinis mancipatus obsequiis, & in ceter Religiones ceteras, Virgini (Deiparæ) singulari devotione adstrictus, rutilat charitate, candet castimoniam, & pulchritudine conversationis elucet.*

)(

elucet.

EPISTOLA

elucet. Deinde eos *Candidos Nazareos* nuncupat: Quia cum antè nigro uterentur habitu, is à B. Virgine in candidum commutatus est: S. enim Alberico Abbate Cisterciensi secundo, cum suis religiosus, Matutinas ac Laudes devotè canenti, Virgo beatissima, Spirituum cœlestium phalange stipata, candidam, ac nitidissimam Cucullam S. Alberici capiti imposuit, simulque aliorum in Choro cantantium cucullæ nigrorem in candorem prodigiôsè commutarunt. De hoc eodem Sacro Ordine sic in Bulla loquitur Clemens Papa IV. *Cisterciensis Ordo præluceus, est fons amœnus varietate virtutum, præclarus munditiæ puritate, pietate patens, indeficiens sanctitate*: & Benedictus XI. *Sicut stella matutina in medio nebule, Sacer Cisterciensis Ordo, in Ecclesia militante, strenuè militat, operibus, exemplis* (in Bull. to. 1.) Quid ergo mirum, B. Alberico S. Roberti successori, orationi intento, Virginem Beatissimam, conspicuam, Ordinis tam sancti propagationem protectionemque fuisse pollicitam? adjecto hoc acroamate: *Ego Ordinem istum usque in finem sæculi protegam atque defendam.* Britusto. 1. L. 1. Deinde alteri Cœnobitæ Cisterciensi ad Cœlestium Choro spectandos elevato, eandem Deiparam dixisse quis miretur: *Ita mihi dilecti sunt, qui de Ordine Cisterciensi sunt; ut eos etiam sub ulnis meis forveam.* Cæsari. L. 1. c. 60. Meritò igitur & tibi S. Roberte, & tibi S. Doctor Mellitue, cujus mellea verba crebrò in his exhortationibus usurpavimus, exiguum hoc Opusculum Dedicamus & consecramus.

VII. Nec Te præterire nos oportet S. Norberte, Magdeburgensis, Archi-Episcopi, Præmonstrato Tibi cœlitus à Beatissima Virgine Deipara, habitu candido, candidi Ordinis Præmonstratensis, sub D. Augustini Regula, Author celeberrime: cujus sepulchrum, in crypta templi Magdeburgensis, aliquando invisimus. Ordo enim tuus sanctus, quàm plurimos sanctitate eximios, Episcopos, Abbates, Confessores, Martyres, & Sanctimoniales, Ecclesiæ Dei peperit; omni virtutum genere coruscantes. Ordo tuus sanctus, unà tecum, prædicatione Evangelicâ, hæresum oppugnatione, peccatorum conversione, aliisque functionibus ac laboribus Apostolicis Societati nostræ præfulsit; *Attendentes*, ait Adrianus Papa IV. *quomodo Ordo vester (cujus nos alumni aliquando fuimus) multâ refulgens gloriâ meritorum, & gratiâ redolens sanctitatis,*
palmi-

DEDICATORIA.

palmities suos à mari usque ad mare extendit, atque in vinea Domini strenuè laboravit. Quidni igitur, tibi quoque Fundator sanctissime, laborem nostrum Dedicatum, consecratumque velimus?

VIII. S. Dominice Ordinis Prædicatorum, sub D. Augustini Regula, Fundator gloriosissime; (cujus sacra lipsana, magnifico, ex marmore candido, inclusa monumento, Bononiæ venerati sumus) pluribus quoque titulis præfens Opusculum Tibi quàm devotissimè offerimus & consecramus, Tu enim Author & caput es ejus Religionis, in qua tot Sanctorum lumina resplenduerunt: scilicet S. Antoninus, S. Petrus Martyr, S. Vincentius Ferrerius, S. Raymundus, S. Hyacinthus, S. Albertus M. S. Ludovicus Bertrandus Societatis nostræ amantissimus &c. S. Agnes Politiana, S. Margaretha de Castello, S. Margaritha Regis Hungariæ filia, Martyrumque innumerabilis copia: Nec non S. Catharina Senensis, cujus domum in qua nata & educata, Christoque desponsata fuit, Senis intuiti sumus. Præ reliquis autem D. Thomas Aquinas, Doctor Angelicus refulsit; Sanè si ex Ordine tuo nulla alia derivata fuisset utilitas, quàm quòd Doctorem hunc protulisset, abundè satis, Ecclesiæ sanctæ profuisset: *Ejus Doctoris sapientiæ & doctrinæ scriptis, ut loquitur Clemens VI. Pontifex Maximus, Universalis Ecclesiæ multiplicis utilitatis spiritalis fructum colligit, ejusque odore incessanter reficitur.* Lib. Privil. Deinde S. Ignatius Ordinem hunc tuum sanctum mirificè coluit; & initio suæ ad Deum conversionis, dum sanctitatis fundamenta Manresæ jaceret, templum Religiosorum tuorum crebrò frequentavit, mirisque in eo revelationibus, de S. Trinitate, de Christi in Eucharistia præsentia, de Beatissima Virgine, recreatus multoties fuit. Dum Salmanticæ literis operam daret, ex Ordine tuo Sacerdote, conscientia arbitro, est usus, Ribad. L. 1. vitæ c. 7. Maffæus, Orlandinus &c. L. 1. n. 27. Ac denique Doctoris Angelici doctrinam, tanquam solidiorem, magisque probatam Societatis Doctoribus ac Professoribus in Theologicis sectandam commendavit.

IX. S. Pater Francisce Seraphice, humilitatis, paupertatis, omniumque virtutum speculum lucidissimum: Tu Regula novæ es Conditor, cujus originale diploma confirmationis, ab Honorio Pontifice datum, ejusdemque sigillo munitum, Assisi vidimus, ibidem-

EPISTOLA

ibidemque ad aram corpori tuo sancto imminentem celebravimus; locumque, in quo Regulam, conscripsisti, in templo Portiunculæ venerabundi spectavimus, quam non à te, sed à se inspiratam, compositam, dictatamque Christus Dominus noster S. Birgitta revelavit L. 7. c. 20. Unde & tibi Regularum nostrarum expositiones merito consecrandas, dicandasque censuimus. 2. Te etiamnum vivente, ad hujus Regulæ tuæ sanctæ amplexum, tantus fuit affluxus, ut in primo Conventu Generali, Assisii, 3000. Fratrum numerata fuerint, & eo ipso tempore 300. adjuncti. Numerus is postea adeò excrevit, ut in tres classes divisus sit, quorum singulæ, ordines bene magnos repræsentant, nimirum Conventuales, Observantes & Capucinos; atque alii tertii Ordinis, utriusque sexus. De quibus affirmat Cornelius à Lapide in cap. 5. Matthæi: *Magni & continui iustus est miraculi, videre tot Religiosos & Religiosas hujus sacra familie tuæ (sunt facile toto orbe decies centena millia) paupertatem professos, sine censu, sine reditu, honestè tamen & commode ex fidelium elemosynis vivere. Nimirum hæc elucet divina erga suos pauperes providentia.* 3. Quot Sanctitate Illustres Amplissimus hic Ordo genuit? passim notos, in primis S. Antonium Paravinum, ad ejus aram Paduæ fecimus & linguam ejus etiamnum incorruptam, ac rubentem, non sine admiratione conspeximus. Qui omnes unâ tecum heroica paupertatis, humilitatis, charitatis Seraphicæ exempla ac specimina, in nostris quoque exhortationibus crebrius adducta, nobis reliquerunt. 4. Erga hunc Sanctissimum Ordinem, tanto affectu ferebatur S. Ignatius, ut post Institutam Societatem, Ordinario Confessario Romæ uteretur P. Theodosio Ordinis Stricteris Observantiæ, viro sanctitate & prudentiâ singulari, cumque à Sociis in Præpositum Generalem electus esset, diu detrectans munus acceptare noluit, donec in Cœnobio S. Petri, dicto de monte aureo (ad quod orationis & recollectionis majoris gratiâ secesserat) ab eodem P. Theodosio, cui totam vitam suam in confessione aperuerat, jussus esset, illud acceptare, & vetitus, Spiritui sancto, hoc ei munus imponenti resistere. Lancicij Opusc. 1. c. 19. Vides igitur, Pater Seraphice, quod laborem nostrum tibi consecrandi, titulum non unum reperimus.

X.Neu.

DEDICATORIA.

X. Neutiquam prætereunda es ô Seraphica Virgo & Mater S. Theresia de JESU, candidissimum in Sacro Carmeli viridario efflorescens castitatis lilium; sanctimonie speculum, humilitatis viola, charitatis rosa, sapientie cœlestis Magistra, Beatissimæ Virgini Deiparæ, ac S. JOSEPHO unice devota! Tu ô Virgo Seraphica, tot animarum sanctarum Parens inelyta, ob adversa, forti pectore tolerata, martyr incruenta; cuius pura præcordia, jaculo ignito, à Seraphino transfixa; cuius vita, divini amoris actu, extincta; cuius anima, candida columbæ specie, in cœlum profecta; Tu, inquam, Virgo sanctissima, Societatis JESU, dum viveres, singularis amica, spiritualis filia, & eximia deprædicatrix, maximo candem amore, veneratione & cultu semper es profecuta; utpote tredecim minimum, ex ea, conscientie arbitris, spiritusque directoribus usa. Tu summis eam in cœlum laudibus attollere; atque, ut ita dicam, in album Sanctorum referre solita fuisti: nunc enim eam gentem sanctam; nunc sanctam ejus conversationem, nunc ejus personas sanctas; nunc Patres benedictos; nunc Patres tuos suavissime nuncupare consueveras; quibus, post Deum, omne animæ tuæ bonum debeas. Ut videre licet, in vita Tua Italicè, Hispanicè ac Latinè. Romæ, Neapoli, & Colonia anno 1626. alibi que alias sæpius editâ. Quamobrem totius tibi tam dilectæ Societatis nomine, Tibi tanti ejusque sanctissimi Ordinis utriusque sexus Gloriosissimæ Reformatrici, conatum hunc nostrum quam demississime inscribendum, dedicandumque jure optimo putavimus.

XI. Denique cuinam alii, potiori jure exhortatiunculas hæc, in Regulas tuas, inscriberemus, dedicarem, & substerneremus, quam tibi, Sancte Ignati Patriarcha beatissime, qui Regularum nostrarum Conditor & Legislator extitisti? Tu enim eas, ut Pontificum variorum Bullæ testantur, Deo inspirante ac Spiritu sancto afflante conscripsisti. Tu pro earum felici compositione, tot precibus, tot lacrymis, tot sacrificiis, operibusque pœnosis lumen à Deo, luminum fonte esflagitasti. Tu eas tanquam axiomata ac documenta præstantissima, è Domini nostri JESU Christi doctrina & vita sacrosancta excerpisti. Tu eas, ut rectæ rationi, veræ prudentiæ, divinæ & Evangelicæ legi congruerent, longâ

EPISTOLA

decem annorum lucubratione ac meditatione expendisti. Tu multa eis interuisti, ante hac inaudita, aliisque Ordinibus antiquioribus inusitata, Societati à te fundatæ propria (Venerabilis P. Lanciaius Opusc. 17. c. 17. Puncta ejusmodi ultra sexaginta enumerat) quæ ab alio nemine, nisi à deo collustrate, haurire potuisti; quæ quæ multis & admirandis, revelationibus, visionibus ac raptibus irradiatus, posteritati tuæ consignasti. Tu eas denique triennio ante obitum tuum, anno 1553, per R. P. Hieronymum Natalem in Hispania, in aliis regnis, per alios, publicasti, omnibusque filiis tuis observandas proposuisti. Has Regulas tuas, Sedes Apostolica & in primis Paulus III. anno 1540. Julius III. anno 1550. Gregorius XIII. & alii Pontifices comprobavere. Quas Societas universa complexa, tot annorum usu constanti comprobavit; arque ad eas, tanquam ad cynosuram, vitæ suæ cursum feliciter hucusque direxit. Magno, certè solatio nobis fuit, Pater Sancte, Romæ illud ipsum meritum cubiculum lustrare, & in eo, in Sacellum converso, Missæ Sacrificium offerre; in quo tu, Spiritu sancto inspirante, & collustrante, Constitutiones ad eam sanctas, summosque perfectionis apices continentes, nobis consignasti; prout, diversis locis, appensæ ibidem tabellæ, aureis characteribus depictæ, testantur; hisce formalibus.

Hic S. Ignatio Constitutiones Societatis scribenti, sæpe divinæ Personæ apparent, cumque miris luminibus illustant.

Hic S. Ignatius Constitutiones Societatis conscribens videt Deiparam, eas cœlitus approbantem.

Hic S. Ignatio oranti Spiritus sanctus, specie ignis, ut olim Apostolis, apparuit.

Hic S. P. Ignatius precationibus intentus, à P. Ludovico Consalvo, sæpissime beatam quadam luce circumfusum conspectus est.

Hic S. Ignatius rem divinam faciebat: S. Trinitatis Personis, ei sæpenumero apparentibus.

Hic divina meditati S. Ignatio, Sanctorum in cœlis Chori se conspiciendos præbent.

Hic S. Ignatius migravit in cœlum pridie Kal. Augusti anno M. DLVI.

Suscipe igitur, Patriarcha Sanctissime, Exhortatiunculas hæc, im-

DEDICATORIA.

impolitas, in Regulas tuas, tot visionibus & illustrationibus divinis honoratas, & approbatas. In animi grati mnemosynon, & gratiarum actionis perpetuæ signum, quod indignos nos, in Societatem tuam laudabilem admiseris, & non obstantibus negligentibus, ultra annos quatuor & quadraginta in eadem toleraveris. Suscipe hoc Opusculum, non tanquam nostrum; sed tuum; quia quidquid est, ex te, veluti fonte, Legislatore, Doctore, Duce ac luce haustum, lectum, dictum, scriptum, concinnatumque est.

Suscipite & vos reliqui Ordinum prædictorum Fundatores Sanctissimi, lucubrationem hanc nostram, in perpetuam honoris, amoris, venerationis, & observantiæ tesseram, simulque in animi grati pignus, quod doctrinâ vestrâ saluberrimâ, virtutumque omnigenarû exemplis, quibus scripta hæc nostra illustravimus, nobis præfulseritis. Ne verò tenuis hic labor noster sine suo, & fructu frustretur, gratiam uberem nobis, omnibusque lectoris & auditoris à Patre luminum exorate, ut Regulas alii suas, nos nostras, earumque expositiones, probè intelligamus, intellectas tenerè amemus, a matas seriò in praxin redigamus; Cordibusque insculptas, usque ad supremum vitæ mortalis halitum constantissimè observemus. Quâ fiduciâ freti fuimus atque ad aras vestras prostrati, Opusculum præfens, uti & nos ipsos totos, iterum, iterumque, quàm possumus demississimè offerimus, dicamus, & consecramus. Treviris Anno 1703.

17. Junii.

PRÆ-